

MAALISKUU

3/2009

sisäl tö

.....

MUISTOJA

– ELÄMYKSIÄ

.....

JÄTEHUOLTO

KORPILAHDEN ALUEELLA

.....

MATKA HYMYN MAAHAN

.....

ELÄVÄISET

LASKIAISPEIJAISET

VIRRRAN PUODILLA

.....

MINUN VASEN KÄTENI

.....

SEURAKUNNAN

DIAKONIA TYÖ

TARJOAA KERHOTOIMINTAA

.....

MUISTOJA HEIKKILÄSTÄ

.....

LOSSEILUA JA SILTAILUA

.....

KYLÄSEURAN KUULUMISIA

.....

**KIITOS ILMOITTAJILLE,
ILMAN TEITÄ TÄMÄ LEHTI EI VOISI
ILMESTYÄ TÄSSÄ LAAJUUDESSA.**

.....

**TILAA KYLÄLEHTI
LAJAKSI TUTTAVALLES!**

.....

Putkilahden *Kylälehti*

Putkilahden kylälehti myös internetissä:
www.putkilahti.net

Perustettu 1993.
Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Kylän paras tiedottaja.

**Irtonumero
2,00 euroa**

KUVA: Aune Turunen

AUNE TURUNEN, PÄÄTOIMITTAJA

MUISTOJA – ELÄMYKSIÄ

Suuri kokoelma iki-
muistoisia elämyksiä kertyi
tuoreelle avioparille, Dan
ja Tanja Källdille, heidän
tämän talvisella matkal-
laan ”hymyn maahan”.
Kylälehden lukijat pääse-
vät mukaan matkalle luke-

On hienoa, että meillä ihmisillä on muistoja, ne ovat ikiomia aarteitamme joita kukaan ei voi meiltä riistää. Joskus haluamme jakaa osan aarteistamme ystäviemme kanssa. Useiden kylälehtiemme sivuilla olemme päässeet kurkistamaan kirjoittajiemme muistoihin ja elämyksiin, niin tässäkin lehtemme numerossa.

Muistoja kertyy ihmiselle koko hänen elämänkaarensa ajan. Lapsuusmuistot ovat niitä aarteitamme, jotka elävimpinä kulkevat mukanaamme koko elinaikamme.

Kuinka elävästi nykyään Imatralla asuva Eila Kuivanen kertoo Putkilahdessa viettämästään lapsuusajastaan. Hän peilaa eteemme vuosikymmenten takaista aikaa lapsen kokemana, lapsen silmin nähtynä. Heikkilän tilaa eikä taloa enää ole, ja monet siellä asuneet ihmiset ovat jo kuolleet, mutta

muistoja heistä kaikista on vielä olemassa. Elfvengrénin sisarusten mielissä on säilynyt Heikkilän asukkaiden arki töineen ja tapoineen. Heidän muistoissaan aurinko paistaa, kukat kukkivat ja lasten ilo on hellyyttävää heidän kotileikeissään käpylehmiensä kanssa.

”Pohojammaan pojalle”, Matti Marttiselle, Kärkisten lossi on jäänyt muistoihin jännittävänä elämyksenä, kun hän lapsuudessaan ja myöhemmin -70 luvulla ”morsmaikkoineen” kulki lossin kyydissä vetten päällä. Nyt Kärkinen tarjosi hänelle uuden elämyksen komean sillan myötä. Ilman kameraa mies ei Kärkisten salmea onnistu ylittämään, oli paikka kyyti sitten lossi tai silta. Saman vaikutuksen seutu on tehnyt varsin monille muillekin matkaajille.

malla Tanjan mainion matkakertomuksen heidän kokemuksistaan Thaimaassa. Elämykset matkalla ovat olleet kokonaisvaltaisia, kaikin aistein koettavissa. Osansa ovat saaneet niin näkö-, kuulo-, haju-, maku- kuin tuntoaistitkin.

Täällä kotikylällämme on ollut tarjolla elämyksiä ihan jokaiselle päivälle. Saimme kuin saimmekin ihan oikean talven pitkästä aikaa. Talvi lumineen ja pakkasineen on tarjonnut mahdollisuuksia talviin aktiviteetteihin runsain mitoin. Väki täällä on hankkinut uutta vireyttä hiihtämällä, luistelemalla, laskettelemalla tai lähtemällä romanttiselle kuutamokävelyille. Avantouintiakin täällä on harrastettu. Niinpä ihmiset Putkilahdessa ovatkin kadehdittavan energisiä ja sporttisia.

Putkilahden KYLÄLEHTI

(ISSN 1236665X)

PERUSTETTU 1993. ILMESTYY KERRAN KUUSSA.

KUSTANTAJA: PUTKILAHDEN KYLÄSEURA RY

PUHEENJOHTAJA: MARIJO MERIVIRTA

SÄHKÖPOSTI: MARIJO.MERIVIRTA@GMAIL.COM

OSOITE: VESPUOLENTIE 2027C, 41870 PUTKILAHTI

PUHELIN: (050) 379 7614

PAINOS: 330 KPL

TILAAJIA: 250 (Joulukuu 2008)

PAINOPAIKKA: KOPIJYVÄ OY, JYVÄSKYLÄ**KYLÄLEHDEN KEHITTÄMINEN**

KYLÄLEHDEN YHTEYSHENKILÖT OTTAVAT VASTAAN EHDOTUKSIA LEHDEN KEHITTÄMISEKSI. HEILLE VOI TARJOTA MYÖS AINEISTOA JULKAISTAVAKSI. YHTEYSHENKILÖLUETTELO OIKEALLA.

TILAUSHINNAT 1. 1. 2009 ALKAEN

PERUSHINTA EUROA 21,00/12 NUMEROA

KESTOTILAUSALENNUS EUROA 3,00 / VUOSI

SUOMEN ULKOPUOLELLE LISÄHINTA EUROA 3,00/VUOSI

IRTONUMEROT EUROA 2,00.

IRTONUMEROITA MYYDÄÄN PUTKILAHDESSA VIRRAN PUODISSA

ILMOITUSHINNAT 1. 1. 2009 ALKAEN

PERUSHINTA 0,13 €PALSTAMM. VÄHINTÄÄN 10 €

TOISTUVA ILMOITUS 0,10 €PALSTAMM

TAKAKANNEN VÄRI-ILMOITUSLISÄ 0,05 €PALSTAMM

KANNEN VÄRI-ILMOITUS 0,50 €MM (140 MM LEVEYS)

YHDISTYSTOIMINTA SOPIMUKSEN MUKAAN

PUTKILAHDEN UUTISIA INTERNETISSÄ:<http://www.putkilahti.net/>**PÄÄTOIMITTAJA:**

AUNE TURUNEN P. (050) 464 3683

VESPUOLENTIE 1568, 41800 KORPILAHTI

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MUU TOIMITUSKUNTA:

VALTO KOSKINEN, TAITTO P. (050) 563 7344

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

ESKO PERTTULA, ILMOITUKSET P. (0400) 762211

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

YHTEYSHENKILÖITÄ:

MARJA RIIKONEN, TILIT P. (0400) 647909

Uudet tilaukset:**Yllä mainitut yhteystiedot****Aineistopäivämäärä:**

ILMESTYISKUUKAUDEN ENSIMMÄINEN PÄIVÄ

Putkilahden kyläseura ry

Kevät- kokous

sunnuntaina 19.04.2009

kello 13.00 Koulupuistossa

Esillä sääntömääräiset asiat
Kahvitarjoilu! Tervetuloa!

Seuran tarkoituksena on

- työskennellä toimialueensa sivistyksellisten, sosiaalisten ja taloudellisten olojen kehittämiseksi sekä viihtyisyyden lisäämiseksi
  - olla toimialueensa asukkaiden yhdyssiteenä ja yhteistoiminnan kehittäjänä
- Tarkoituksensa toteuttamiseksi seura
- järjestää kursseja, iltamia, tupailtoja, kilpailuja, arpajaisia ja retkiä
  - tukee jäsentensä osallistumista koulutukseen
  - järjestää tilaisuuksia neuvotella ja päättää kylän yhteisistä asioista
  - edustaa kyläkuntaa ulospäin yhteisissä asioissa
  - edesauttaa talkootoimintaa
  - ottaa vastaan lahjoituksia, testamentteja
  - omistaa ja ylläpitää kiinteää ja irtainta omaisuutta
  - tekee kylää tunnetuksi
  - vaalii yhteisön kulttuurihistoriallista taustaa
  - edesauttaa kylällä toimivien yritysten toimintaa
  - myöntää lahjoituksia tai stipendejä kylän tulevaisuutta parantavien toimien johdosta
  - toimii yhteistyössä muiden järjestöjen ja yhteisöjen kanssa

**Kenellä on
Anton Linnalan
maalauksia.**

Putkilahdessa asui 50-luvulla taiteilija-kalastaja persoona Anton Linnala.

Tietoja hänestä ja hänen töistään.

Veikko Riikonen puh.
0400629049 tai
riikoska@luukku.com

Jätehuolto Korpilahden alueella

Kotitalouksien jätehuoltoon tulevat uudistukset tapahtuvat vaiheittain. Kaikista muutoksista tiedotetaan Jyväskylän kaupungin tiedotuslehdessä. Lisäksi kevään aikana jaetaan kaikkiin kaupungin talouksiin Kotitalouksien jäteopas.

Ensimmäinen käytännön muutos hyötyjätehuollossa on jo toteutunut. Koko kaupungin alueella kiertää kaksi työntekijää, jotka siistivät kaikki kaupungin hyöty- ja ongelmajätepisteet kerran viikossa. Hyötypisteissä olevien jäteastioiden tyhjennykset hoituvat jäteyrittäjien toimesta kuten aieminkin. Katosten siisteys on kaikkien käyttäjien yhteinen. Kun jätteet lajitellaan keräysvälineisiin ohjeiden mukaisesti, on niiden hyödyntäminen mahdollista.

Hyötypistekatoksia ehostetaan ja keräysvälineitä uudistetaan tarpeen mukaan kuluvan vuoden aikana. Osa katoksista vaihtuu uuteen paikkaan. Aluepisteiden perusta-

PARTURI - KAMPAAMO

fiovi & fjaikku

JENNA: 050 528 5612
NOORA: 041 505 6317

MARTINPOLKU 13C19
41800 KORPILAHTI

Kerromme kerran viikossa keskiviikkoisin koko pitäjän uutiset

Tilaa **KORPILAHTI** ja lue
PAIKALLISLEHTI

Kokkotie 11 C 17, 41800 KORPILAHTI
p. (014) 821 481, faksi 822 471
toimitus@korpilahtilehti.fi
ilmoitukset@korpilahtilehti.fi
www.korpilahtilehti.fi

IDO KYLPYHUONEKALUSTEET

Putket,
pumput,
vesijohtotarvikkeet,
muut LVI-tarvikkeet

Uponor

Myynti ja asennus
Heikki Vilkmán
19910 Tammijärvi
p. (0400) 244 362
Kotiin (014) 877 163

oras

misen sekä joidenkin katosten poistamisen tarve ovat vielä harkinnassa. Lisäksi kevään aikana neuvotellaan kahden kiinteän ongelmajätekontin sijoittamisesta Korpilahdelle ympärivuotiseen käyttöön.

Kaupunki järjestää kaikille kotitalouksille ja maataloille ongelmajätekeräyksen touko- kesäkuun aikana. Syksyllä järjestetään käytöstä poistettujen kodinkoneiden ja elektroniikan keräys ainakin Korpilahden alueella. Kummankin keräyksen tarkat ajotjärjestykset aikatauluineen julkaistaan Jyväskylälehdessä.

ASIAKASPALVELU JA JÄTENEUVONTA

p. 014 - 625244

NETTI WWW.JYVASKYLA.FI /JATE

MATKA HYMYN MAAHAN

Räntää sataa taivaan täydeltä, kun odotemme Helsinki-Vantaalla koneen saapumista Thaimaasta, lento on tyyppisesti myöhässä, ja aurinkoa odottavat matkalaiset vilkuilevat kellojaan jo hieman hermostuneina. Kun vihdoin olemme valmiit nousemaan ilmaan, täytyy kiitorata vielä kerran puhdistaa loskasta, ja taas odotetaan. Alun takkuilun jälkeen kurvaamme vielä Arlandan kentälle poimimaan ruotsalaisia kyytiin. Sitten keula kohti Surat Thania, kaupunkia Thaimaan itärannikolla. Kaiken kaikkiaan 15 tunnin matkanteon jälkeen olemme perin onnellisia, kun laskeudumme keskelle aamupäivän auringonpaistetta.

Hotellilla meidät otetaan vastaan kukkasin ja juomatarjoiluun, kuten niin monta kertaa myöhemminkin matkan aikana. Laukkuja ei tarvitse itse kanniskella, vaan ne tuodaan huoneeseen asti, ja aamulla lähtiessä laukut jätetään huoneen oven ulkopuolelle, ja siellä ne pakaasit odottavat taas valmiina bussin vierellä seuraavaa määränpäättä. Maukkaalla tervetuloillallisella tutustumme oppaaseemme Anitaan, sekä koko kirjajaan, 26 hengen kiertomatkaporukkaan, vaikuttaa siltä että edessä on jännittävä viikko.

Ensimmäinen aamu valkenee hieman pilvisenä, mutta hikoiluttavan kuumana Surat Thanissa. Astumme 5-7 hengen pitkähäntäveneisiin, ja suuntaamme ajelulle sokkeloiselle Tapi-joelle. Jokiuoma mutkittelee rehevässä viidakkomaisessa ympäristössä,

paikalliset asukkaat ihmettelevät valkoihoisia matkalaisia rähjäisissä veneissä. Yksi veneistä hieman vuotaakin, mutta kuljettaja kauhoo vettä veneen pohjalta naureskellen, ja matka jatkuu. Pelastusliivejä ei tässä kaupungissa ilmeisesti tunneta ollenkaan. Pian pysähdyimme apinankoulutusfarmille tutustumaan, kuinka apinoita opetetaan keräämään kookospähkinöitä korkeista palmuista. Vasta 2-vuotias nuorukainen harjoittelee vielä rautatankoon kiinnitettyillä kookoksilla, mutta 7-vuotias Charlie-apina tekee kuuden tunnin työpäiviä pudotellen pähkinöitä alas puusta, toki välillä on myös lepopäiviä, ja palkka tulee herkkujen muodossa. Saimme myös maistaa tuoretta kookosvettä suoraan pähkinän sisältä pillillä. Charlie osaa myös poseerata, jotta saadaan hyvät valokuvat muistoksi. Jätämme apinat opiskelemaan, matkaamme takaisin satamaan ja sieltä bussilla kohti Nakhon Sri Thammaratia. Vierailimme vielä buddhalaisessa pyhiinvaellustemppelissä, jossa kymmenet, ellei sadat kultaiset buddhapatsaat luovat tarunomaista tunnelmaa. Munkit oransseissa kaavuisaan suorittavat askareitaan turisteista välittämättä. Illalla väsyneinä majoitaudumme kaupungin parhaaseen hotelliin.

Aamulla ajamme bussilla pari tuntia etelään pitkin Siaminlahden rannikkoja ja pysähdyimme pieneen kalastajakylään. Nousemme taas pitkähäntäveneisiin ajelulle Thale Noi -järvelle. Veden pinnalla kelluu vaaleanpunaisia ja valkoisia lootuskukkia, moninaiset linnut kiertelevät veneen ympärillä ja vesipuhvelit laiduntavat laumoina rannan tuntumassa. Vaikkakin päivä oli pilvipoutainen, huomaamme iltopäivällä hotellin uima-altaalla, että useimmilla iho hehkuu punaisen eri sävyissä. Tähän kun vielä lisätään Etelä-Thaimaalle ominaiset, todella mausteiset ruuat, hikipisarot kostuttavat itse kunkin otsaa ja kainaloita. Seuraavat kaksi yötä vietämme Trangin kaupungissa, missä on nähtävissä paljon kiinalaisia vaikutteita, sinne muuttaneiden kiinalaisten myötä.

Aamulla ajammekin jo Thaimaan länsirannalle, ja jatkamme isolla kalastusaluksella Andamaaninmeren rannikolle. Jyrkkinä seinäiset kalkkikivivuoret kohoavat jylhinä turkoosista merestä, meduusat uivat laivan vierellä, ja värikkäitä kaloja voi ihastella vain laivasta katsomalla. Aivan uusi maailma avautuu kun pysähdyimme erään saaren suojaan snorklaamaan. Kalojen seassa polskutellessa ei huomaa ajan kulumista, kun

meren pohjaa koristavat meritähdet, piikikkäät merisiilit ja monenmuotoiset korallit, polttavaa meduusaa piti kuitenkin muistaa varoa. Snorklaamisen jälkeen nautimme lounaan kalastusaluksella. Ajelemme auringosta nauttien oikean paratiisisaaren rantaan; vesi on smaragdinvihreää, hiekka pehmeää, eikä muita turisteja ole näkyvissä. Ennen rantautumista ja uimista aluksemme ajaa vahingossa upoksissa olleeseen poijuun, poijun naru tarttuu potkurin ympärille ja matkanteke katkeaa toviksi. Onneksemme mukana on pari sukeltajapoikaa, jotka käyvät selvittämässä sotkun potkurista ja matka pääsee turvallisesti jatkumaan. Meripäivän ohjelmaan kuuluu vielä uinti noin 50m pitkän säkkipimeän kalkkikiviluolan läpi kallioiden keskellä olevalle keitaalle. On jännittävää lipua jonossa pimeässä, minimissään 1,5m korkeassa luolassa sukeltajien näyttäessä taskulampulla uintisuuntaa, äännet kaikuvat pimeydessä aavemaisesti. Ikimuistoisen päivän jälkeen palaamme hotellille syömään ja lepäämään.

Aamulla jatkamme matkaa Trangista Krabille, joka on jo pitkään ollut myös suomalaisten rantalomailijoiden suosiossa. Aamua synkistää hieman se, että viidellä

matkalaisista on yön aikana ilmennyt vatsataudin oireita, mutta onneksi paikalliset lääkkeet tehosivat hyvin, ja matkaa päästään jatkamaan suunnitelmien mukaan. Matkalla pysähdymme buddhalaistempelissä, joka on sekoitus thaimaalaista ja kiinalaista arkkitehtuuria. Tempelissä ympäristössä asuvat apinat viihdyttävät tempuillaan ja maistelevat niille ostettuja pikkubanaanajeja. Yksi apina tekee kepposen varastamalla oppaamme upouuden kengän, ja Anita saa avokkaansa takaisin ylimääräisellä ilmastointikololla varustettuna. Krabiin saavuttuamme on mahdollisuus lähteä viettämään iltapäivää Ao Nangin kuuluisalle hiekkarannalle. Itse jään toipumaan vatsataudista hotellin uimaltaalle.

Seuraavana aamuna jatkamme bussimatkaa Krabista pohjoiseen parin tunnin verran. Bussin ikkunoista näemme laajoja kumipuuviljelmiä, öljypalmuistutuksia, riisipeltoja ja paikallisia pikkuisia kyliä, joissa markkinatorit kuhisevat ihmisiä. Pysähdymme eräälle torille kiertelemään ja haistelemaan tunnelmia. Myyjät ovat lähinnä vanhoja naisia, jotka istuvat huivi päässä kojunsa perukoilla. Tarjolla on kymmeniä erilaisia hedelmiä, joista suurin osa on vieraita meille

suomalaisille. Oppaamme ostaa muutamia hedelmiä maistaisiksi. Auringonpaisteesta ”marinoituvat” myös lihavartaat, kissakalat, ravut ja muut merenelävät, valitettavasti turistin vatsa ei taitaisi kestää moisia herkkuja. Toripysähdysten jälkeen nousemme suureen pitkähäntäveneeseen pumpulitupot korvissa (moottorin ääni on melkoisen kova), ja päristelemme Phang Ngan lahdelle sokkeloisten mangrovepensassaarekoiden seassa. Poikkeamme James Bondin saarelle, joka on saanut nimensä siitä, kun Kultainen ase -elokuva kuvattiin siellä. Paikka on varsinainen turistihoukutin. Rannalla kelluu toinen toistaan hienompia luksusveneitä ja pitkähäntäveneet tuovat tasaiseen tahtiin porukkaa saarelle, ja rihkamamyymyjät kauppaavat kilvan tavaroitaan ylikalliilla hinnoilla. Saari sinänsä on maisemiltaan hieno ja näkemisen arvoinen paikka. Jatkamme veneellä kohti merimustalaisiksi kutsuttujen muslimien asuttamaa kylää, joka on rakennettu kokonaan paalujen varaan veden päälle erään korkean kalkkikivisaaren kupeeseen. Kylässä asuu noin tuhat ihmistä, jotka elävät turismilla ja kalastuksella. Kylässä on mm. oma koulu, hautausmaa ja monta ravintolaa, joista yhdessä mekin nautimme lounaan. Lisäksi myynnissä on paljon matkamuuistoja ja erilaisia vaatteita. Kauppoja tehdessä on muistettava tinkiä, vaikka hinta ei korkealta tuntuisikaan, sillä tinkiminen on osa kaupantekoa, ja paikalliset saattavat jopa loukkaantua, jos maksaa ensimmäiseksi pyydetyn hinnan. Vatsat täynnä ja reput pullollaan ostoksia purjehdimme takaisin mantereelle ja ajamme vielä pohjoiseen kohti Khao Sokin kansallispuistoa. Bussimme kipua hitaasti mutkaista vuoristotietä ylöspäin, ja maisemat ovat huikeat. Parin tunnin kuluttua saavumme ”viidakkomajamme”, missä vietetään kaksi yötä. Ylhäällä vuoris-
tossa on pieni kylä, jossa on muutama pieni

majatalo, ruokapaikkoja ja kaksi markettia (valikoima kuin Suomen R-kioskillä). Heti kun astumme ulos bussista, viidakon äänet täyttävät korvakäytävät. Jännittyneinä kävellemme jokainen omaan majaamme, jotka on rakennettu noin viiden metrin korkeuteen tolppien päälle. Majarivistön vierellä virtaa pieni joki, jonka rannalla kylän lapset leikkivät ja peseytyvät. Majassa on moskiittoverkolla suojattu sänky, ikkunan tilalla on vain verkko, jotta öisen viidakon äänet kuuluivat mahdollisimman hyvin sisälle. Hämärän laskeutuessa pukeudutaan pitkälahkeisiin housuihin ja pitkähihaiseen paitaan, ja vielä hyttysmyrkyä paljaisiin kohtiin, jotta uskaltaa lähteä syömään illallista ulkoilmaravintolaan. Ulkona kaskaiden, sirkkojen, lintujen ja satojen, ellei tuhansien muiden ötököiden ja eläinten konsertti on uskomaton. Ennen peiton alle ryömimistä täytyy vielä kurkata sängyn alle; siellähän asustaa harjaselkäinen, pikkuinen lisko, joka salamannopeasti livahtaa patjan sisään tekemäänsä koloseen. Ei auta muu kuin jakaa sama patja gekon kanssa seuraavat yöt.

Villin luonnon yöllisestä konsertista huolimatta hyvin nukutun yön jälkeen lähdemme ratsastamaan norsuilla. Jokaisen pitkäkärnsän selkään on köytetty pieni penkki, johon mahtuu kaksi ihmistä, ja ohjastaja istuu elefantin niskan päällä. Kulkusuuntaa ohjataan antamalla jaloilla merkkejä jättimäisen korvanlehden taakse. Kyyti tuntuu aluksi todella huteralta, mutta uskomattoman ketterästi jättiläiselläin kulkee kapeaa, kivikkoista jokiuomaa pitkin halki viidakon keinahdellen puolelta toiselle. Tunnin mittainen ratsastus loppuu liian pian, ja on aika kiittää ratsua banaanipalkkiolla. Tosin kymmenestä banaanista ei paljon norsun vatsa täyty, sillä ne syövät päivittäin mm. bambua, hedelmiä ja puiden lehtiä yhteensä 160-200kg! Annamme vielä hiukan tippiä

norsukuskeille ja lähdemme iltapäivän kanootiretkelle. Pienissä kumisissa kanoo-teissa liikumme lähes äänettömästi pitkin kapeaa ja matalaa joenuomaa. Rannoilla pomppii apinoita, sammakot kurnuttavat, puiden oksilla on käärmeitä rullalle kätertyneenä. Äkkiä pari pientä käärmettä ui aivan kanootin vierestä. Kuningaskalastaja odottaa sopivaa saalista pensaen oksalla ja viiniry-pälemäiset hedelmätertut koristavat fiikuspuiden runkoja. Tunnelma on yhtä aikaa jännittävä ja rentouttava. Kalastaja meloo vastaan bambulautalla ja huiskuttaa iloisesti. Taas monta kokemusta rikkaampana palaamme yöpymispaikkaamme.

Koska on kiertomatkan viimeinen ilta, vietämme sitä koko porukalla yhdessä. Oppaallamme tulee kyyneleet silmiin, kun hän pitää lyhyen päätöspuheenvuoron. Olemme olleet kuulemma erityisen mukava porukka, ja hän toivottaakin kaikki tervetulleeksi käymään kotonaan Bulgarian Sofiassa, mikäli sinne päin joskus matkaamme. Ilta päättyy majapaikkamme henkilökunnan tanssiesitykseen, ja pääsemme kaikki kokeilemaan kuinka thaimaalainen perinnettänsä taipuu auringon ruskettamin säärin. Hieman haikeina mutta onnellisina menemme itse kukin majaamme nukkumaan ja vielä viimeisen kerran kuuntelemaan luonnon mystisiä ääniä. Aamulla ajamme takaisin lähtöpaikkaamme Surat Thaniin, ja siitä itse kukin jatkaa matkaa valitsemaansa rantalomakohteeseen viettämään vielä toisen viikon Thaimaan auringon alla. Itse suuntaamme Koh Samuun niin kutsutulle paratiisisaarelle. No, eihän se aivan paratiisi ollut, mutta mukavasti siellä viikko kului uiden ja aurin-gossa maaten, toki unohtamatta ostoksia ja hyvää ruokaa. Ei Thaimaata suotta kutsuta hymyn maaksi. Suosittelen!

TANJA KÄLD

ELÄVÄISET

LASKIAISPEIJAISET

VIRRAN PUODILLA

Virran Puodilla otettiin varaslähtö laskiaiseen ennakkoluulottomissa monotansseissa lauantaina 21.2. Musiikista huolehtivat ”saastuttaja ei maksa” -periaatteella paikallaolijat ja käytännön toteutuksesta vastasi Matin karaoke kaikkennähneen karaokeisännän pokerinaamaisella kokemuksella. Tilaisuus oli hengeltään sukua kesäisille laulujuhlille ja on osoitus pohjolan sitkeän kansan kyvykkyydestä pitää väkisin kivaa vaikka talvipimeällä.

Liikkeelle talvi-iltaan oli lähtenyt reipashenkinen joukko pikkupakkasta pelkäämättömiä kyläläisiä ja naapurikylänkin ihmisiä. Tarjolla oli laulannan ja nesteetyksen lisäksi Ritun tarjoilemana maukasta madesoppaa – tiedättekö muuten, mikä on lakimiehen ja mateen ero? V. toinen on pohjamutia tonkiva, limainen nutipää ja toinen on kala. Sopan tarjoilu pakkasessa on mainio, vaikkakin ikivanha mutta uusiokäyttöön käypäinen idea! Laskiaiseen olisivat jälkkärinä sopineet lisäksi rasvaiset räiskäleet taikka vanhanaikainen mummon ultra-terveellinen pannari. Resepteistä on paras vaieta, jottei terveysapostoleilla pimahda päässä. Ehkä ensi talvena?

Sairon Kari jatkoi missiotaan nauravan kulkurin äärellä. Sikälähän tätä voi pitää suorastaan kansanterveydellisesti hyvänä asiana, että nauru parantaa halvalla ja pidentää ikää. Intialaisessa naurujoogassakin nauretaan vaikka väkisin kimppanaurua, siitä on sanonta ”Fake it, fake it, untill you make it!” Kaupan omasta väestä riittää laulajia

myös, Kati ja Jupe esittivät duetoiden mm. Ultra Bra:ta ”...täytyy mennä tanssitunnille ja minä jäin seisomaan lumeen.”. Samaten duetoi rohkeasti kauppiaspariskunta Jyrki ja Marita muutaman kerran.

Toppatakit päällä tanssivat useat immeiset humppaa ja muuta verenkiertoa edistävää liikuntaa pakkasessa terassin puolella. Osa porukasta luotti enemmän pakkasnesteytykseen taikka lämpimään juomaan. Ämyrit oli järjestetty myös terassin puolelle, jotta tanssille saataisiin tahti. Muutoin vain huuhkajien huhuilua talvisin kuuleva kylänraitti sai raikua, kun vanhat vaihtuivatkin uusiin säveliin.

Hauskuus saavutti luonnollisen loppuliukunsa joskus puolenyön aikaan. Toivottavasti vielä potkukelkka luisti, ja oli niitäkin jotka jatkoivat iltaa ns. lämpimissä tiloissa. Selvästi jotain on tarttunut karnevaaliryöstystä pohjolaankin. Älkää silti heitelkö vaatteita pois, pakkasessa ainakaan.

TIMO SUOMINEN

MINUN VASEN KÄTENI

Kompastuin. Kiireisenä juoksin bussipyöräkille. Olin sovitusta tapaamisesta jo hieman myöhässä. Johonkin jalkani takertui ja lensin päin katua suoraan naamalleni. Hieman pökertyneenä nousin ylös: polviin koski, suussa oli soraa ja vasemmassa ranteessa kipua oli sietämätön. Suoristin vaatteeni ja jatkoin matkaa. Ajattelin, että kyllä särky hetken päästä hellittää. Muutoinkaan pienet tällit ja ruhjeet eivät yleensä menoani haittaa. Bussissa sormet kuitenkin alkoivat turvota ja särky kädessäni yltyi. Oli ihan pakko jättää

tapaaminen väliin ja lähteä lääkäriin.

Tohtorin diagnoosi oli: vasemman käden ranteen veneluun hiusmurtuma ja sairaalasta poistuini käsi kipsissä. Siinä sitä sitten oltiin, vaikka tietoisesti olin ennalta varonut kaatumista. Olin jo vuosia aikaisemmin hankkinut liukuesteet kenkiin, että voisin turvallisesti kävellä jäisillä kaduilla. Nyt katu ei ollutkaan liukas vaan muhkurainen.

Tämä tapaturma on pieni ja paranee muutamien viikkojen kuluessa. En siksi jaa sitä lukijoiden kanssa. Sitä paitsi, kun kukaan monta suunnilleen samankaltaista onnettomuutta tämän talven kuluessa on tapahtunut. Käsiiä sekä jalkoja on kipsattu ja pahemmat luunmurtumat on jouduttu leikkaamaan. Olin onnekas, kun vältin isommat vahingot.

Pieni vastoinkäyminen pysäytti kiireisen elämäni. Sairausloman ensi päivinä olin paniikissa, kun mietin kuinka saan aikani kulumaan ja miten selviän yksin. Sitä sanotaan, että oikea käsi ei tiedä, mitä vasen tekee. Se on totisinta totta. Sitten vasta sen huomaa, kun käsi on poissa ”pelistä”. Arkisten askareiden hoitaminen kotona onnistuu kyllä yhdelläkin kädellä, mutta toki molempia käyttäen hommat sujuisivat sukkelammin. Hankalinta on ehkä pukeutuminen ja suihkussa käyminen. Kipsiä ei saa kastella. Onneksi ihminen on sopeutuja ja hyvin kekseliäs. Suu ja hampaat ovat oiva apuväline. Tämän olen huomannut.

Kuusi päivää on kulunut loukkaantumisesta. Sormien turvotus on laskenut ja peukalo on nyt väriltään keltainen. Otan vielä yöksi särkylääkkeen kaiken varalta. Sairauslomaa on edessä viikkoja ja runsaasti joutilasta aikaa. Sauvakävelyn, uimisen ja käsityöt voin nyt hetkesi unohtaa. Kevään tulo ilahduttaa ja aurinkoiset päivät houkuttelevat ulos raikkaaseen ilmaan. Päivänpaiste kohentaa mielialaa.

Minulla on myös tunne, että kerrankin on aikaa ja voin päiväni käyttää ihan miten huvittaa. Vuosien varrella on kertynyt melkoinen pino kirjoja, joita en ole ehtinyt lukemaan. Niihin on mukava tarttua. Pieniä, tekemättömiä töitä, jotka ovat jääneet ja unohtuneet, voin hoitaa nyt. Nyt on myös hetki soitella tutuille ja ystäville. Hoitaa omia ihmissuhteitaan. Olen niin kiitollinen naapurilleni, joka on taas kerran auttanut minua monin eri tavoin. Hän on vinyt, tuonut minua ja käynyt kaupassa puolestani. Hyvät ystävät ovat arvokkaita.

Tänä päivänä, kun työtahti on hektistä ja vapaa-aika kiireistä, unohdetaan kuunnella omaa itseänsä. Vaikka enemmän kuin koskaan aikaisemmin on hyvinvoinnistamme saatavilla tietoa, liikuntaa, ruokavaliota, juomia, erilaisia kuntoilulaitteita jne.. Arjen alle jää se, mikä on tärkeintä. Kipsattu vasen käteni on konkreettinen muistutus siitä. Pieni onnettomuus pysähdytti ja arvomaailmassani terveys on ehdottomasti YKKÖNEN. Aurinkoista kevättä!

MARJA-LIISA HEINONEN

*****

Kyläseppän kuulemia

*On kahdenlaista jumalan ilmaa
sanoi Putkilahden emäntä, pappilaan
asioimaa meni, kova lumi tuisku oli.
Pappi kanssa hirvitteli hirveetä ilmaa.
Emäntä siihen tokas ja viellä
kahdenlaista, tuuli nostaa hametta ja
tuisku heittää lunta alle.*

*****

*Sen mukaan kuri kun tekijäkin
sanoi emäntä, isäntätä korennolla kun löi.*

*****

SEURAKUNNAN DIAKONIAITYÖ TARJOAA KERHOTOIMINTAA

Seurakuntamme diakoniatyölle on ominaista se, että se järjestää ihmisille mahdollisuuksia kokoontua ja auttaa ihmisiä jäsentymään seurakunnan yhteyteen. Diakoniatyö on ennen kaikkea elämistä ihmisten rinnalla jokapäiväisen elämän mukanaan tuomien ongelmien keskellä.

Seurakuntamme diakonissan, Kirsi Pakasen tehtäväkenttä on monipuolinen, siihen kuuluu muun muassa sielunhoitotyö, kotikäynnit, asiakkaiden vastaanotto, syntymäpäiväkäynnit, retkien ja leirien järjestelyt ja muu kirkollinen toiminta. Tämän vuoden alusta diakoniatyöhön on saatu lisätyövoimaa, kun lastenohjaaja Leena Noronen on tullut avustavaksi työntekijäksi Kirsi Pakasen

rinnalle.

Diakoniatyö huomioi erikoisesti vanhusväestön yksinäisyyden ja usein siitä aiheutuvan eristäytyneisyyden. Seurakuntamme vanhustyössä otetaan huomioon hengellisten asioiden ohella erikoisesti sosiaalinen kanssakäyminen ja viriketoiminta. Korpi- lahdelta toimii useita diakoniatyön ryhmiä ja kerhoja, jotka kokoontuvat Väentuvalla, Toimintakeskuksessa, Korpihovissa tai seurakuntatalolla.

Putkilahdessa toimivalla Eläkeläisten kerholla on pitkät perinteet. Yli parinkymmenen vuoden ajan kerhopaikkana oli Osuuspankin konttorin alakerrassa sijaitseva kerhuhuone. Pankin lopetettua toimintansa

Maanantaina 16. helmikuuta Putkilahden Koulupuistossa kokoontui Eläkeläisten kerho. Ulkona paukkui pakkaneen kylmine viimoinen ja maantie oli liukas kuin luistinrata. Kelin takia kerhoon pääsy oli hankalaa, mutta jokunen kuitenkin pääsi tulemaan mukaan. Vasemmalla: Aino Riikonen, Annikki Saari- nen, Tyynne Järvinieniemi, diakonissa Kirsi Pakanen ja Enna Sorsa.

Putkilahdessa kerhopaikaksi vakiintui Koulupuisto.

Kerho kokoontuu kerran kuukaudessa ja kerhopäivä on maanantaisin. Kerhoon voivat tulla mukaan kaikenikäiset, syntymäaikaa ei kysytä. Kerhoa ohjaa diakonissa Kirsi Pakanen.

Kerholle on muotoutunut vakituinen ohjelmarunko, joka koostuu hartaushetkestä, keskusteluista, virsilaulusta, runonlausunnasta, askartelusta ja toisinaan jumpasta. Ohjelmaan sisältyy lisäksi kahvitarjoilu Koulupuiston kahvilassa, jonka kerholaiset itse tarjoavat kukin vuorollaan. Luontoretket kuuluvat myös kerhon ohjelmiin. Aiemmin kerho on tehnyt retkiä taksikydeihin joihinkin etäämmällä oleviin kohteisiin, mutta viime aikoina on käyty yhteisillä retkillä näkö- ja kuulovammaisten kerhon kanssa. Bussi on kiertänyt Putkilahden kautta ja näin kuluminen on ollut vaivattomampaa.

Putkilahdettiset ovat tyytyväisiä kerhoonsa. – Täällä on mukavaa, tulkaa vaan kaikki mukaan, sanovat he yhteen ääneen.

Diakoniatyön tapahtumista ilmoitetaan viikottain ilmestyvässä paikallislehdessä.

TEKSTI JA KUVAT: AUNE TURUNEN

Haastava ja tarkkuutta vaativa askartelutyö syntyy Aino ja Tyynnen yhteistyönä Kirsi Pakasen ohjauksessa.

kuva: <http://sukutilat.sarka.fi/>

MUISTOJA HEIKKILÄSTÄ

Lapsuuttani muistellessa mieleeni nousevat voimakkaina tapahtumat Heikkilässä ja sen pihapiirissä. Kaikkiaan meitä lapsia Heikkilässä touhusi toistakymmentä, tästä olen jo aiemmin kertonutkin. (Putkilahden kylälehti 3/maaliskuu 2007)

Mikkolan Toivolla oli koira, jonka kopin suuaukko osoitti suoraan pihalle, josta koiralla oli hyvät näkymät koko pihapiiriin. Virtasen Oskarin perhe asui toisessa päässä taloa, jossa sijaitsi iso tupa ja leivinuuni. Keväisin tuvan lattia pestiin talkoilla siten, että hiekkaa levitettiin ja hangattiin tiukasti leveisiin lautoihin ja runsaan veden kera se luudittiin niin, että tuloksena oli valkoinen ja puhtaalta tuoksuva lattia. Virtasen Marja paistoi talkoolaisille pullat ja keitti makoisat kahvit. Me lapset saimme pullat käteemme uurastuksen palkkioksi, kun jaksoimme kantaa pesuhiekkaa sisälle ja ulos. Myös pihapiiri siivottiin joukolla ja jokainen oli kykyjensä mukaan auttamassa.

Heikki Jermoranta ja Fredrik Kiiveri olivat vanhoja Laatokan kalastajia, ja niillä taidoillaan he saivat kalaa Päijänteestäkin niin paljon, että niitä riitti myytäväksi asti. Vihtori Elfvingrén puolestaan tyytyi kalastamaan vain perheensä tarpeiksi. Katiskalakin pyydystämällä kalaa tuli riittävästi, oli ahventa, särkeä, lattaria ja haukea. Ruotojen silpiminen oli meille lapsille aika työlästä. Välillä syödessä jäi kalanruoto nieluun kiinni, jota sitten kuivalla leivänpalalla yritettiin irrottaa. Mutta hyvin kalansyönti meiltä kuitenkin onnistui, kun kukaan lapsista ei tukehtunut.

Keväällä oli töitä paljon pellolla ja pihalla. Perunamaa laitettiin Salmelan peltoon ja kasvimaan kylvettiin porkkanat, lantut, punajuuret sekä tehtiin kurkkupenkki. Kukkapenkkiin istutettiin kehäkukat ja tuoksuherneet. Aitan takana rehottivat silkkikukat ja kasvimaan reunassa kasvava harsokukka oli kuin huntu penkin reunuksessa. Me lapset jouduimme kitkemään ja harventamaan taimia sekä pöyhimään haralla multaa. Porkkanan harvennus oli ikävintä puuhaa mitä tiesin, kun ne piti harventaa tulitikku-laatikkoa mittana käyttäen ja siten saatiin rivinväli oikeaksi. Heti kun vaan pääsimme, menimme Perttulan rantaan koko joukolla kilvan uimaan ja venetelan luona laitettiin uimapuvut päälle. Paikalla oli mullikoita laiturilla ja niitä touhu kiinnostasi niin, että ne tulivat joukolla vaatteitamme hamuamaan, joten yhden meistä piti aina jäädä mullikkavahdiksi.

Juhannukselta alkoi heinänteko. Isäni ja Virtasen Oskari lähtivät viikatteet olalla niittämään saranpäitä auki, siten niittokone pääsi hyvin kääntymään saranpäässä. Illalla alkoivat koneet sitten säkättämään ja heinää kaatui. Heti aamusta alkoi pellolla kova hyörintä, kun paikalle tuotiin kumipyöräkärillä heinäseipäitä. Ne jaettiin tasaisin välein pitkin sarkaa. Rautakangella tehtiin peltoon reikä ja siihen iskettiin seiväs pystyyn. Seipäässä oli kaksi tapinreikää, ala- ja välitappi,

näin heinät saatiin hyvin kuivumaan kun ilma pääsi heinien läpi. Lapsien hommaa oli tappikorin kantaminen ja tappien laitto seipääseen. Mukavaa touhuahan se oli, jota kumminkin häittäsi raskas tappikori, työ tuli kuitenkin aina tehtyä. Ruokailemaan mentiin Salmelaan. Osa pääsi Paula-hevosien kyydissä, mutta kun kaikki eivät mahtuneet kyytiin niin silloin otettiin itku ja parku auksi.

Syksyisin menimme lähimetsään marjastamaan. Hyvät marjamaat alkoivatkin heti Kimarinkallion lähteen jälkeen. Kun tuokset tulivat täyteen, oli leikin aika. Kallion sivulla oli mukavia koloja leikkipaikaksi. Sinne rakennettiin nopeasti koti ja kotikarja tehtiin puista tippuneista kävyistä. Leikin jälkeen poimimme kallion kupeessa kasvavia upeita tummansinisiä akileijoja. Kotimatalla täytimme mukana olleen maitohinkin kylmällä ja raikkaalla lähdevedellä kotiin vietäväksi.

Lapsuusaikani Putkilahdessa on säilynyt kirkkaana mielessäni. Vaikka aika kultaakin muistot, on se kumminkin ollut onnellista aikaa.

EILA KUIVANEN

Ps. Elfvingrénin työtöiltä: Eilalta, Ellalta, Aunelta ja Kertulta terveiset kaikille putkilahtelaisille.

LOSSEILUA JA SILTAILUA

Kirjoitin jokin aika sitten siitä romanttisesta ajasta 50-70 luvun kesälomailusta Putkilahdella. Kukaan ei varmaan voi kieltää, etteikö lossimatka olisi ollut kerran kesässä kokemus. (Putkilahden kylälehti 11/marraskuu 2007)

Jos asiaa kysyisi lossia päivittäin käyttäviltä, voi matkasta olla romantiikka kaukana.

Lähetin Turusen Aunelle 28.12.2008 ilmestyneessä Aamulehdessä olleen leikkeen, joka koski tapahtumaa Kärkisten lossilla 28.12.1958.

”Korpilahden Kärkisten vilkkaasti liikennöity lossi meni lauuantaina puolenpäivän jälkeen epäkuntoon ja pysähdytti joksikin aikaa Pääjänteen itä- ja länsipuolten välisen liikenteen. Perjantaina oli vakituinen lossinkuljettaja kaatuessaan loukkaantunut, jolloin hänen tilalleen oli tullut tottumaton henkilö. Lossin koneisto meni rikki ja Pääjänteen molemmille rannoille kertyi satojen metrien pituiset autojonot. Vaikka paikalle saatu moottorivene ryhtyi kuljettamaan lauttaa, oli liikenne sangen

hidasta ja autojen odotusajat tulivat pitkiksi.”

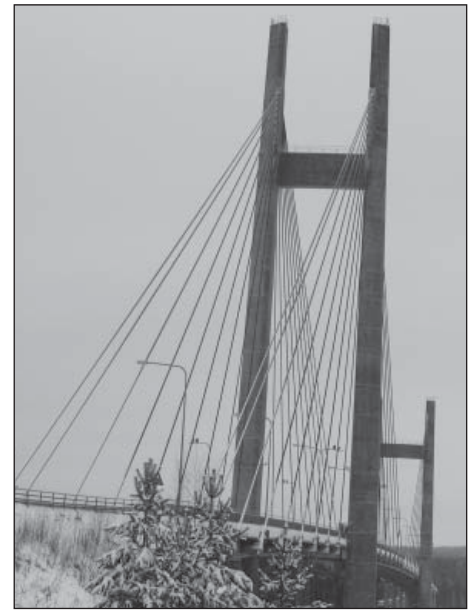
Tällainen tilanne oli joulukuussa 1958. Taisi jo silloin olla jonot Kärkisten lossin molemmilla rannoilla. Mahtoikohan silloin kukaan hymyillä romanttisesti.

Muistan kuinka kesällä lossilla piti heti päästä pois autosta, vaikkapa ottamaan valokuvia, niin kuin teimme vielä 70-luvulla morsmaikkoni kanssa. Asioita pitää aina tarkastella eri vinkkeleistä. Tämä valokuvaus- ja lomailuvinkki on yksi niistä.

Kyllähän tällainen lossikuljetus olisi varmaan vieläkin mahdollista nähtävyydessä, mahtavan sillan kupeessa, mutta onko se sitten kustannuskysymys. Vähän käytettyjä losseja varmaan saisi vielä eri puolilta Järvi-Suomea. Siltakin näyttäisi mahtavalta järvenpinnan tasolta ja samalla ihminen huomaisi kuinka pieni hän on.

Samalla tavalla voi tuntea nyt, kun huristelee sillan yli, jotkut tuhatta ja sataa ja jotkut nollaa. Sillalta näkyy mahtavasti Pääjänteen tyypilliset piirteet – rantojen suuret korkeuserot ja tällä hetkellä järven puhdas vesi, jota maamme pääkaupungissakin nautitaan.

Jo ensimmäisellä kerralla, heti sillan valmistuttua, tämä komea silta teki vaikutuksen. Suurempaa en ole nähnyt kuin Raipaluodossa, jonka tekemisessä oli veljenikin piikkaushommista merenpinnan alapuolella. Ruotsin ja Tanskan välinen silta on taas asia

erikseen.

Mutta tämä silta on mahtava. Piti aivan välttämättä ottaa tammikuussa Korospohjassa käydessäni valokuvia sillasta, joista yhden lähetän myös teille, Hyvät Ystävät. Mielelläni olisin kuvannut siltaa järvenpinnan tasolta, mutta en uskaltanut mennä jälle. Kuva on otettu Korpilahden puolelta rannalta Putkilahden päin.

Uskon, että on paljon onnellisia ihmisiä Putkilahden puoleisella rannalla ja ymmärtäväisiä kesänviettäjiä, jotka pääsevät nopeasti lämmittämään rantasaunaansa. Puhumatakaan juhannuksenviettäjiä, jotka melko varmasti ehtivät juhannusjuhliin ajoissa, perillepääsy riippuu nyt itsestä.

Jyväskylän Suurajotkaan eivät enää keskeytä liikennettä, jonka ralliautoilijat menivät aikoinaan etuoikeutetusti paikallisten lossinkäyttäjien edelle. Eipähän rallia näillä teillä enää ajetakaan. Nyt kun tukinuitto ei enää pahemmin häiritsisi liikennettä, tukinuittajat ovat siirtyneet kumipyörien päälle, sen ainakin vierailullani totesin, melkoisia kuormia oli!

TERVEISIN MATTI MARTTINEN
KANGASALAN KUNNASTA
POHOJAMMAAN POIKA.

KYLÄSEURAN KUULUMISIA

Laskiaissunnuntaina Mustalahden P-paikalle kerääntyi iloisia ja reippaita mäenlaskijoita. Mukana oli pulkkia, liukureita, ufoja ym. Mäkeen olikin satanut ohut ja pehmeä lumipeite, joka mukavasti pehmensi, jos sattui penkkaan rysäyttämään. Monet, niin lapset kuin aikuisetkin, saivat kevyestä lumesta mukavat ja piristävät lumipesut alas laskiesseen. Lumi pölyysi tosi mukavasti.

Nuotiopaikalle oli ihanaa mennä lämmittelemään ja makkaraa paistamaan. Taisi jollekin kiireiselle pikkumiehelle kelvata ihan kylmä makkarakin. Mäkeen kun oli päästävä nopeasti takaisin! Nuotion ympärillä viihtyi moni pitkiäkin aikoja. Kyllähän se oikea tuli ja lämpö sen tunnelman luovat.

Kahvin ja kaakaon kanssa maistuivat Riitan ”taivaallisen hyvät” laskiaispullat. Voisiko enää olla parempaa?

Aikuisten ja lasten välinen luutapallopeli olikin varsin hauskaa seurattavaa.

Aikuisten joukkueessa olivat Hakasen Erkki ja Ruthin Virpi. Lasten joukkueessa olikin moniakin edustajia... osallistujat kun vaihtoivat välillä joukkuettaan auttaakseen toisia. Loppujen lopuksi aikuiset voittivat

11-1, lasten tekemillä maaleilla! Eli tärkeintä ei todellakaan ollut voitto vaan riemukas pelaaminen.

Erittäin ilahduttavaa oli huomata se, että jälleen kerran mukava tapahtuma kokosi kylän väkeä yhteen. Niin nuoret kuin vanhemmatkin olivat yhdessä paikalla. Taisipa joku kysäistäkin, että ovatko nämä kaikki lapset kylän omia lapsia? Kyllähän ne olivat. Mahtavaa! Pienin osallistuja oli sylivauva, joka nukkui sikeästi. Mahtoikohan nähdä jo pulkkamaestä unta? No, muutaman vuoden päästä sitten jo varmasti kokee hänkin laskiaismäen riemut.

Kiitokset kaikille tapahtuman järjestämisessä mukana olleille ja myöskin osallistujille. Yhteiset tilanteet ovat meille kaikille tärkeitä me-hengen luojia. Niillä iloisilla hymyillä ja nauruilla jaksaa taas pitkään eteenpäin.

TERVEISIN MARJO MERIVIRTA

VUOKRATTAVANA PUTKILAHDESSA
JUHLA- TAI HARRASTUSKÄYTTÖÖN TOIMITILAA

Koulun käyttökorvaushinnat

	tunti	1/2 vrk	1/1 vrk
Koko koulu	20 euroa	50 euroa	80 euroa
Luokkahuone	5 euroa	15 euroa	
Jumppasali	5 euroa	15 euroa	
Keittiö ja ruokala	10 euroa		
Sauna	30 euroa/kerta		

Tiedustelut ja varaukset: Marja Riikonen p. 0400 647 909

LÄHETTÄJÄ:
PUTKILAHDEN KYLÄLEHTI
VESPUOLENTIE 1977 B1
41870 PUTKILAHTI, FINLAND

Erikoishammasteknikko
Hammasteknikkomestari
Samuli Rupp
Vastaanotto iltapäivisin
ja viikonloppuisin
Korpilahti, Kärkinen
0500 342 521

LM-SÄHKÖ
Korpilahdentie 808
19920 Pappinen
☎ 0400 476 559

- ▶ sähköasennukset
- ▶ teleasennukset
- ▶ sähkösuunnittelu

SÄHKÖ-HENKKA OY

Sähköurakointi ja
antenniasennukset
Kariharjuntie 9, 19650 Joutsa
Henkka: 0400 643 448

www.sahko-henkka.fi

ME PALVELEMME Aukioloaikamme:

ma - ke klo 9-15.45, to klo 9-16.30, pe 9-15.45

Tiit ja kortit 010 254 5101
Asunto- ja muut luotot 010 254 5102
Säästäminen ja sijoittaminen 010 254 5103

Notariaattiasiantuntija Reijo Säkkinen 010 254 5150
Myyntipäällikkö Sari Vesterinen 010 254 5155
Toimitusjohtaja Kyösti Myller 010 254 5160

Telefax 010 254 5170
Verkkopalvelut www.op.fi

Etua elämään. OP-Pohjolasta. **KORPILAHDEN
Osuuspankki**

KORPILAHDEN APTEEKKI

p. (014) 821 775
Avoinna:
ma - pe 9 - 17
la 9 - 13

www.korpilahdenapteekki.fi

LUHANGAN SIVUAPTEEKKI

p. (014) 877 271
Avoinna:
ma - pe 9.30 - 16.00

**HANKI UUDET JÄTEASTIAT MEILTÄ
KOTIIN TOIMITETTUINA**

600 ltr

240 ltr

- ◊ JÄTTEENKULJETUS
- ◊ VAIHTOLAVAT
- ◊ LOKAHUOLTO
- ◊ VIEMÄREIDEN AVAUKSET
- ◊ JÄTEHUOLTOTUOTTEIDEN
MYyntI

SIHVARI OY

www.sihvari.fi, info@sihvari
Puh. 010 525 1640

HPN-Pelti

rakennuspeltityöt
ammattitaidolla

0500 615263

Postiosoite:
Honkalanmutka 2 B 3
41800 Korpilahti

*Referensikohde Putkilahdessa:
Koulupuiston uusi katto (2004)*

TARMO LÄHIKAUPPIAS

Virran Puoti

Puoti avoinna 1.12. alkaen:

ma-pe 10-17, la 9-13

Kahvio on auki puodin aukioloaikoina sekä tilauksesta

- päivittäistavarat ✖
- kahvio (B-oikeudet) ✖
- bensiini 95E, polttoöljy ✖
- rauta ja maatalous ✖
- valokopio- ja nettipalvelu ✖

WWW.VIRRANPUOTI.FI

PUHELIMET: 014-825 177, 044-587 7810

VIRRAN PUOTI, VESPUOLENTIE 1950 B, 41870 PUTKILAHTI